

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
A LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA SECCIO
PRIMERA DE BARCELONA**

Recurs núm. 1077/2001 A

Part actora: JOAN SURROCA SENS

Part demandada: T.E.A.R.C.

FRANCISCO JAVIER MANJARIN ALBERT, procurador dels tribunals, en nom de JOAN SURROCA SENS, representació que tinc acreditada en les presents actuacions, comparec davant d'aquesta Sala i,

MANIFESTO

Que en data de 06/03/02 he rebut providencia per la que s'emplaça a aquesta representació per presentar l'escrit de demanda , si al dret del signant convingués, amb lliurament de l'expedient administratiu. I d'acord amb l'oferiment efectuat, passo a presentar DEMANDA, ajustada a les prescripcions legals i que es fonamenta en els següents

FETS

PRIMER: ACTE ADMINISTRATIU IMPUGNAT

D'acord amb allò manifestat en l'escrit d'interposició del present recurs, s'impugna en aquest plet l'acord del Tribunal Econòmic Administratiu de Catalunya amb el que es desestimaven les reclamacions contra l'expedient sancionador (17/01244/00) i la liquidació provisional (17/01171/00) acumulades davant del TEAR amb el número 17/01171/00 practicades per l'Administració de La Bisbal sobre la declaració d'IRPF de l'any 1998 del meu representat.

SEGON: ANÀLISIS DE L'EXPEDIENT ADMINISTRATIU

El Sr. Joan Surroca realitza mitjançant la seva declaració de la renda de 1998 el que s'anomena Objeció de consciència fiscal. Calcula la quantitat que de la seva quota líquida va destinada, segons pressupostos generals de l'estat, a l'exèrcit i la ingressa a una entitat sense ànim de lucre. Actua a l'empara de la llibertat ideològica i de la Objeció de consciència. Creu viable la objeció de consciència fiscal ja que la normativa vigent no la prohibeix i actua amb el convenciment que no incompleix cap precepte legal. L'administració li gira una liquidació provisional, en la qual no té ni en compte aquest ingrés a una entitat sense ànim de luxe (almenys a l'efecte d'una deducció) i obre un procediment sancionador per una falta greu. Mitjançant aquest recurs es pretén acreditar la viabilitat de la objeció de consciència fiscal i la no sancionabilitat de l'actuació del Sr. Surroca.

Als anteriors fets els són d'aplicació els següents

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERACIONS PROCESSALS QUE HAN DE PRESIDIR L'ENJUDICIAMENT DEL PRESENT RECURS.

En els aspectes processals, i a banda del que introdueixi la contestació a la demanda, entenem que no han d'haver-hi obstacles formals a l'admissió de l'acció que s'exercita, en complir-se els requisits de rigor que regula la Llei de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa de 13 de juliol de 1998 i la Llei d'Enjudiciament Civil, que hi és d'aplicació supletòria.

II.- SOBRE LA IMPUGNACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ PROVISIONAL

L'article 9 de la Llei General tributaria fixa les normes per les quals s'han de regir els tributs, i enumera amb caràcter supletori el dret comú. Fent una interpretació generosa de l'analogia podríem entendre que l'ingrés de la quantitat de la quota líquida destinada a l'exèrcit a una entitat destinada a fins pacífics significa l'exercici de l'objecció de consciència. Estem realitzant una ingrés social substitutori. La Llei de l'IRPF no prohibeix l'objecció fiscal, per tant existeix una llacuna que hem de solucionar o bé per autointegració o bé per heterointegració. Sí acudim a la Llei reguladora de l'objecció de consciència, en la seva exposició de motius, enuncia que s'articula un prestació social substitutòria per superar la incompatibilitat entre les activitats militars i les conviccions del ciutadà per evitar discriminacions entre els ciutadans per raó de les seves creences ideològiques. Aquesta prestació social substitutòria, s'ha de realitzar en les entitats autoritzades pel Ministeri.

Per tant entenem que, a falta de normativa específica referent a la objecció de consciència fiscal, hem d'aplicar la llei reguladora de la objecció de consciència segons la qual es pot realitzar una prestació substitutòria per evitar contribuir directament amb les activitats militars. A falta de entitats autoritzades directament per realitzar aquesta prestació fiscal substitutòria, hem utilitzat les autoritzades per a realitzar la prestació social substitutòria.

A més la normativa relativa a l'IRPF, ja reconeix el dret a la llibertat ideològica. A través de la Llei 49/1998 de Pressupostos Generals de l'Estat es permet l'opció entre contribuir amb l'església, o altres fins de caràcter social. Per tant hem d'interpretar que dins la normativa de l'impost és permesa aquesta opció en ares d'evitar un xoc amb el dret fonamental de la llibertat ideològica.

La quantitat no ingressada, no es tracta, com manté el TEAR, d'una exempció, ja que el subjecte passiu no s'ha volgut deduir la quantitat, sinó que és un ingrés a una entitat sense ànim de lucre. Com que no apareix en el model de declaració cap casella per optar entre ingressar a l'exèrcit o a altres fins socials, els objectors fiscals han de ratllar algun espai destinat a deduccions o exempcions per deixar de pagar aquesta quantitat i ingressar-la directament a una entitat. Amb l'objecció fiscal no es vol deixar d'ingressar una quantitat, simplement es vol ingressar a altres fins que no siguin militars.

Per tot això, hem d'entendre que la objecció fiscal és un dret a l'empara de la llibertat ideològica que, a falta de normativa expressa en matèria fiscal, es pot exercir tenint en compte la regulació sobre objecció de consciència i l'alternativa que manté la Llei 49/1998 respecte aquesta llibertat ideològica

(església - altres fins) per omplir la llacuna legislativa al respecte.

III.- SOBRE LA QUALIFICACIÓ DE L'ACTUACIÓ COM A INFRACCIÓ GREU

L'actuació del meu manant en cap moment pot ser considerada com a infracció greu.

No s'ha deixat d'ingressar part del deute tributari.

L'administració entén que en aquest expedient s'ha deixat d'ingressar part del deute tributari, i això és fals. Aquesta part del deute tributari s'ha ingressat a una entitat sense ànim de lucre dedicada a proporcionar el suport social necessari en matèria assistencial, suport que per altra banda la pròpia administració no dóna, deixant una llacuna en quant a la cobertura dels drets socials, que ha de ser coberta per aquestes entitats sense ànim de lucre. Per tant, en el cas que es provés que existeix una voluntat dirigida a l'incompliment (cosa que no acceptem), aquesta mai podria ser qualificada com a infracció greu sinó com a infracció lleu.

Manca de responsabilitat objectiva en l'àmbit tributari.

Reiterada jurisprudència (STC 08/07/91 entre altres) determina que la intencionalitat i el grau o intensitat en que es produeix han de ser tinguts en compte com a element determinant en l'aplicació del Dret Administratiu. En el present cas, queda provada la manca de dol per part del subjecte passiu, el qual, ingressa (potser erròniament) la quantitat corresponent a la part proporcional de la quota destinada a fins armats, a una entitat sense ànim de lucre destinada a finalitats pacífiques i socials. Els principis inspiradors de l'ordre penal són d'aplicació, amb determinats matisos, al Dret Administratiu Sancionador. L'estat de necessitat eximeix l'autor d'un delicte de la seva

responsabilitat. En l'ordre penal, per tal que es doni aquest eximent cal que l'actuació del subjecte serveixi per

- Evitar un mal propi o aliè: Deixar de contribuir a l'ens armat i a les seves empreses paral·leles que fabriquen mines antipersones i altres armes letals per a les persones és evitar un mal aliè. Si el meu manant hagués contribuït amb l'ens armat hagués suposat per a ell un dany moral insuperable (que potser aquesta sala és incapaç de comprendre). Si el meu representat ha arribat, fins i tot, a aquesta instància és perquè té unes conviccions morals respecte aquesta contribució bèl·lica tan arrelades que superen tots els perjudicis (econòmics i socials) que li han suposat la seva actitud.
- Necessitat per tal d'evitar aquest mal, d'infringir un deure. Tot i que el meu representat ha actuat amb la consciència que no incomplia cap deure, efectivament ha incomplet una obligació tributària
- Que el mal causat no sigui major que el que es vulgui evitar. Canviar el destí de la part de la quota tributària destinada a crear armes per ingressar-lo a entitats amb intencions pacifistes, no suposa un mal major que contribuir directament a l'ens militar.

Seguint el fil de l'estat de necessitat en l'àmbit penal ens trobem amb l'article 77.4 de la Llei General tributaria, que exigeix als subjectes passius de responsabilitat quan concorre força major. Bé es podria interpretar que aquest estat de necessitat opera com una força major personal.

Per tant davant la inactivitat de l'administració en l'ordre de provar la responsabilitat subjectiva del Sr. Surroca, front als

arguments exposats en aquest i la resta d'escrits, han de portar a aquesta sala a determinar que no s'ha provat que existeixi en l'incompliment una voluntat i una intencionalitat que permeti establir que l'actitud del meu representat és sancionable

Existència d'una llacuna interpretativa i una interpretació racional respecte a l'autointegració d'una norma tributaria. Cap precepte legal del cos normatiu tributari prohibeix l'objecció fiscal. De totes maneres, la Llei 49/1998 de Pressupostos Generals de l'Estat manté una alternativa respecte la llibertat ideològica en matèria religiosa. Per tant la llacuna normativa respecte la objecció de consciència (profundament lligada amb la llibertat ideològica) ha de ser autointegrada amb aquesta norma que permet l'exercici d'escollir per raons ideològiques

Per tot això exposat, a la **SALA DEMANO**

Que tingueu presentat aquest escrit i les còpies que l'acompanyen, amb devolució de l'expedient administratiu, donant-los als mateixos el seu destí legal, tingueu per presentada demanda en temps i forma i, després dels tràmits legals oportuns, dicteu sentència en la que s'admeti el recurs contenciós-administratiu a que es refereixen les presents actuacions i que s'estimin les següents pretensions que s'efectuen amb caràcter de principals i simultànies:

- Que s'anul·lin els actes administratius per ser contraris a dret
- Que es condemni a l'Administració demandada a adoptar les mesures necessàries per retornar les quantitats ingressades .

PRIMER ALTRESSÍ DIC

Que sobre la base d'allò establert en l'art 60 i 62 de la LJ, al debatre-se qüestions purament jurídiques, no interessa a aquesta part l'obertura del plet a prova a no ser que, l'Administració demandada, en la seva contestació, impugni l'autenticitat d'algun document o algun fet sobre aquests, cas en el que efectuo reserva expressa de sol·licitar en el seu moment el rebement a prova.

Per tot això, a la **SALA DEMANO:** Que tingueu per feta l'anterior manifestació als efectes legals procedents

SEGON ALTRESSÍ DIC

Que sobre la base d'allò previst en l'art 60 de la Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció, interessa a aquesta part que, a la finalització del període de prova es declari el plet conclòs i es dicti sentència sense més tràmit

Per tot això, a la **SALA DEMANO:** Que tingueu per feta l'anterior manifestació als efectes legals procedents

Per ser Justícia que es demana a Girona per Barcelona el 12 de març de 2002

Lletrat: David Garrido i Valeri
Manjarin

Procurador: Fco. Javier

Col·legiat 2051

Col·legiat